

een
REYSE
of
WANDELINGE
door het land
na
DOMBURG
in nederduytsche
rym
door
JAN GUEPINJACOBS
ANNO M D CC XXX IV

opdragt

aen
dewyse

Jongelingen

Hermanus Jaersma,
Nicolaes Lambrechtsen & Jacobus
boudrie

Hier siet gy myn sanggodinne
weder op een nieuw beginnen
en voleyndigen myn Perk
maer Helaes', niet op een wyse
dat het weerdig is te prysen,
als een schoon hoogdravend' werk:
Ja, ik weet wel, dat k' int digten.
yder een van u moet swigten
die t' doorlugte digter schoor
van de alberoemde swaenen
welk de Heliconsche baenen,
ooyt betraden, volgt op t spoor:
k' sal u luyster niet verdooven.
k' wil het geerne gedoogen,
dat gy op den Helicon

OPDRAGT

m' overtreft door uwe gaeven;
 k' hoop g u meer & meer sult laven
 uyt d'Aganippeesche bron:
 Piereden, Sanggodinnen
 die Parnassus top beminnen
 die de digters gunste bien
 gun myn veersen slegt van waerde
 dat se na de digten aerde
 van die wyse Jongelien
 Jaersma uwe herdersangen
 doen my in verwond'ring hangen
 want in hen is aerdigheyt
 saemgevoegt met schoone reden
 ah! mogt ik myn rym besteeden
 aen soe groote nuttigheyt
 Gy twee and're Cammaraeden
 die de Gloryryke paden
 van die digter in wilt slaen.
 Vreest niet, gae maer voor't int zingen
 gy sult yder mensche dwingen
 dat se u met lof belaeen.
 Maer helaes; waer sal ik blyven
 die op sulke veeren dryve
 sal ik durve dit gedigt,

OPDRAGT

voor u aengesigte draegen:
 Ja myn Pen gy moet het waegen
 wyl gy andersints up ligt
 Soud veragtere' en vergeeten.
 Zie t'dan nae op dat k' sou weeten
 al myn feylen in dees sang
 Welk ontelbaere syn lyk denken
 En in plaets van my te krenken,
 denke dat ik er na verlang.
 kond ik u daer toe beweegen!
 voorts dient alderhande zeegen
 u te wenschen tot besluit:
 dat g'u tyd wel om meugd koopen
 niets meer weetende te hoopen
 scheyd myn sangeres hier uyt.

Udelen dienstwillige dienaar
 Jan Guepin
 Jacobzoon

den 8 May anno MDCCXXXIV

DE WANDELING

wandeling
door
het Landt
na
Domburgh
door

Hermanus Jaersma, Nicolaes
Lambregtsen & Jacobus boudrie en
mij selve op
dingsdag
den 27 april
1734

Soo als den morgen sig vertoonde
En dat de Heldre son beloonde
de nagt, met klaerheyte van het licht
door syn vermakelyk gesigt:
begaven wij ons, met ons vieren
om door het Zeeuwsche land te swieren,

NA DOMBURGH

En d'oorzaak van ons eerste lach
was, als men met verwond'ring sag,
dat Co sig met amor phoseerde,
soo net dat wy met alle sweerde,
dat hy in sulk een nieu gewaet,
soo wel in kleeding als gelaet,
een Engelsman geleck; hij siende
dat syn vest tot stoffe diende,
van gryn, laechen; voegd' erby
set al het spotten aen een sy:
weet dat mijn rok nu is te maken
om overmorgen klaer te raken,
en daerom moet ik in dit vest
gaan reysen nae het vreemd gewest
daer k'voorgenome heb u te brengen:
k' sal u indien gy 't wilt gehengen,
na Poppendamme voere' alwaer
Ik twee of drie mael in een Jaer
na toe moet, dus syn my de weegen
bekend heb ik geloof verkreegen,

DE WANDELINGE

By u myn maets, kom volgt m'op spoor
 Couragie dan, dat gaet u voor.
 Hy ging soo stoutelyk getreeden,
 dat wy geloofden aen syn reden;
 maar Laes! wy waren nog niet ver,
 of scholden ons Geboorte Ster,
 en noodlot dat sy ons dus leyden
 wy dwaelden door de natte weyden
 En harde kluyten; sottigheyt
 bezit hem, die ons dus verleydt.
 zyt gy 't O wyse co boudrie
 die dese weg een reys twee, drie
 int Jaer betreed, ik g'loof het niet
 wee u! die ons soo qualyk ziet
 dit is het loon van dier gelyke
 die van de regte weegen wyken
 En dwaeling valt hen te beurt
 die hun bedryf heeft goedgekeurd.

NA DOMBURG

Soo is het men ons hier gevaren,
 die nog in d'akkers, dulven waren.
 niet wetende waer dat men was.
 wy saegen niet , dan aerdgewas
 En boomgaerds bloey, & dorenhagen
 En niemand om er aen te vraegen,
 den uytgang van dit eensaem wout
 van allen kanten seer benouwt,
 als and're Theseus sonder hoope
 van dese Labyrinth t' ontloopen,
 geen Ariadne die ons draed
 gaf, nog ons helpde door haer raedt.
 Op t laeste hebben wy besteecken
 om door een Dorengaeg te breeken
 de beste middel om t'ontgaen
 soo ras gesegt, soo ras gedaen.
 dus hebben wy den weg gekreegen,
 En weer geraekt op s'heere weegen.

DE WANDELINGE

Dus was ons smerte g'heel verligt
 het eerst dat sig aen ons Gezigt
 vertoonde was het nare teeken
 van Dankaerts doot daer uyt gesteecken
 het bleeke stroobos voor de deur
 scheen ons te seggen: Kom bespeur
 "hoe niemand kan den doot ontloopen
 "nog syne laeste uur omkopen.
 "dat bleeke monster geeft geen agt,
 "op adelyk of slegt geslagt;
 "het klopt soo wel aen Heere huysen
 "als aen den Herders kleyne kluisen:
 "Geef agt dan hier O Jonge Jeugt,
 "en denke er om in al u vreugd
 "het voorbeelt u hier voort gekoomen
 "moet u niet voor de Doot doen schroomen;
 "neen ganschelyk niet, maer t'is alligt
 "dat gy u paden wel berigt

NA DOMBURG

"Ja soo dat als hy komt te snyden
 "u levensdraet, g'u kund verblyden
 "versekerd' synde dat de doot
 "u heeft verlost van ramp & nood
 "Indien gy sterft in Godes vreesse.
 Ja, t'is onmogelyk te weesen
 standvastig in dat ogenblik
 t' welk onsen staet voor eeuwiglyk
 vaststeld, indien ons aerdsche leven
 ons daer geen hoope toe kan geeven:
 bezie een sondaer in dit uur
 eens smaeken t'bitter & het suur.
 van (soo hy 't noemd) syn lustig Leven,
 t'is immers, Maets, om van te beven,
 En om niet ver van ons te gaen,
 siet desen maer ik late het staen
 ik mag myn vonnis hier niet vellen.
 Ik gae weer onse reys vertellen,

DE WANDELINGE

Versoekende dat gy vergeeft
 dat sig myn slegte pen hier heeft,
 soo uytgebreydt, en t Geestelyke
 met ongewyde durft gelyke:
 Maer hoe? Ik vraeg vergiffenis
 voor iets dat t'alderbeste is:
 Neen, Neen. Ik weet wel dat useeden
 gepaerd mee billikheyt en reden
 dees kleyne Lesse sulte aensien
 als nuttig voor de Jongelien:
 En dat gy t'verre van te laken
 het sult gebruyken tot een baeken,
 Maer algenoeg myn logge tong.
 K'wou dat gy onse reyse song.

Tot nog toe wist geen een van alle
 in welke plaets men sou vervallen
 ons reys was nog niet vastgesteld
 Maer w'hebben 't vonnis hier gevelt.

NA DOMBURG

En stemden toe malkanders reden
 om eerst na koudekerk te treden,
 En soo na Beekerk, en aldaer
 conventie houden met malkaer
 wat weg men gaen soud, wy begaven
 Ons na de voorgestelde haven,
 of koudekerk, maer eer m'er quam
 een yder schoone wapens nam
 van groene wilge die daer stonden,
 En dus gewapend ygelyk
 van ons, aenjaegden grooten schrik
 aen honden, boeren, & boerinnen,
 En t'is ook mak'lyk te versinnen
 dat niemand soo vermetel was,
 om te bedisputeeren t' pas
 aen vier, die hunne kragt betoonde
 aen ygelyk die hen maer hoonde,

DE WANDELINGE

My dunk ik sie u met de knotse
 O Co! Met t'welke gy een rotse
 in twee kond slaen, u gordel aen:
 O welken boer sou nu bestaen,
 u in die staet maer aenteraeken,
 gy soud hem Arm & beenen kraken
 gy Jaersma met u houte Pyk
 wie is der dap'pre u gelyk
 wie sou u die t geweer met tanden
 besie, in 't minste durve aenranden,
 k' meen niemand: nog u O Niclaes
 die met u lantsie speeld den baes
 die stoft & sweft op uwe daeden
 die met triumphen syn beladen,
 Sal niemand leed doen, want de straf
 was van dit schennis niet ver af:
 Het sou niet staen soo ik betragte
 Hier aentehaelen myne kragten,

NA DOMBURGH

het is genoeg dat men se kend,
 men pryst niet dat men is gewendt:
 t' is ligtelyk om aenteschouwen,
 uyt dese schets, in wat benaewen,
 in wat een angst het heele land
 was, van te syn reeds overmandt.
 O Herculessen, Amasoonen!
 hier syn vier helden, die de kroonen
 van glorie & van dapperheyt
 voor uwe deugt u toegeleydt,
 betwisten, kom maer Alexander
 Pompeus, Caesar met malkander
 gy wykt voor dese ridders tal:
 het welk het ligte lotgeval,
 gegeven heeft in alle Eeuwen,
 de Eernaem van de dap'pre Zeeuwen.
 Een neerstig leeser die dit leest
 is buyten twyffel seer bevreest

DE WANDELINGE

of dat syn ooren hem bedriegen
 of dat zij schrikkelyk hoord liegen
 neen, neen daer is geen swarigheyt;
 Ik ben van stonden aen bereyd
 hem t'overtuygen, & doen seggen
 dat hier niets valt te wederleggen;
 voor eerst hier uyt blykt Klaesjes kragt
 dewelke hy heeft ten eynd volbragt:
 uyt vreesse van te sterk teweesen;
 En dat syn moed tehoog gereesen
 hem aen mogt brengen groote smert.
 moest hy, O groot en moedig hert,
 alleen bequaem tot sulke dingen
 tot aen syn knie in't water springen:
 om sig te koelen op die wys,
 dat t nodig was, dient tot bewys,
 dat d 'andere kragt hem aen gebleeven,
 by na een slegte vrouw het leven

NA DOMBURG

gekost heeft, er een arme boer
 t scheeld wik of wik na Pluto voer
 om aen dien koning te vertellen
 de kragt van dese rotgesellen:
 k' Laat d 'andere staelties aen een sy
 En voeg tot overtuiging by
 als een der treffelykste Curen
 en een der beste avonturen
 ontmoet soo lang de weerelt stond;
 van een afgryselyken hond
 soo swart als Plutoos afgzanten
 die regens onser doortogt kante
 maer Laes! sulk groote reuk loosheyd
 haest met syn moed en d assen leyd,
 hy vlugte in plaets van sig te weeren,
 op t Enkel vellen van ons speeren.
 De tweede daet in stout bestaen
 door onse magtige Arm begaen,

DE WANDELINGE

Week niet in schoonheit nog in groote
 de zege op den hont genooten,
 soo als men aen een hekken quam
 men daer een ander dier vernam,
 van verf, want syn castanje haeren
 en brullen sou een mensch vervaeren,
 die niet aan monsters is gewendt
 (En na geen avontuuren rend,)
 En uyt syn uytgespalkte kaeken
 scheen hy g'heel Etna uyt te braken,
 dit is het schrik & monster dier
 het welk moest wyken voor ons vier
 het welk sig in syn hol verschuyelde
 en t selve met syn drek vervuylde:
 de derde & schrikkelyke daet
 t' welk mensche kragt te boven gaet,
 Is dat van 't wilde Swyn of verke
 tot straf gezonde van Beekerke

NA DOMBURG

die sekerlyk had quaed gedaen
 met sulk een swaere plaeg belaeen..
 dat Dier verscheurde, en vrat en kaeuwde,
 het alles maer oft baste of maeuwde
 of brulde of tierde weet ik niet,
 want als Klaes t' met syn lantse stiet
 bleeft onbeweeglyk op de aerde.
 als of hy t' agte van geen waerde
 van sulk een baerdeloosen held
 lyk spottende te syn gequeldt.
 wy siende dat hy sig niet roerde
 of dat geen gramschap hem vervoerde,
 verlieten hem, en gingen heen
 weer sagjes door de weyden treen
 sie hier dan vier van onse proeven
 Ik g'loof niet dat k'er meer behoeve
 om te doen houden yders mondt:
 wys sy ons sterkte in de grondt

DE WANDELINGE

genoeg beschouwen uyt ons daeden
die met triumphen syn belaeden.
wel aen Ik volge dan na Eys
der zaken, ons vermaerde reys.

Van Koukerk door goudgeele velden
wy onse koers na Beekerk stelden
om daer te lessen onsen dorst.
maer Laes! t 'was by geen grooten vorft
of Prins of Graef, die sulke helden
aen t 'hoogste van de tafel stelden,
in oude tyden, als de kragt
geerd was, verre vanbelagt
toen sag m' alomme van de heeren,
de Ridders pragtelyk tracteeren
Maer laes in deese wyve tyd
m' haer deugd, voor gekkigheyt verslyt,
men wil haer groote daeden stooren
en sonder volle beurs niet hooren.

NA DOMBURGH

Gelt is de boodschap en de leus
geen onderscheijd in Paeps of Geus
daer t selve is, het geld dat stom is
maekt alles regt, Hoewel het krom is:
Het gelt maekt alle ding geagt;
Het gelt geeft schoon en groot geslagt
Het gelt maer het moraliseeren:
moet ik niet, maer een ander leeren:
Ik lake ganschelijk niet den waerd
van Beekerk welkers goeden aerd
en inborst bleek uyt d'eerste reeden.
dewelke hy als wy ingetreden,
en neergeseten waren, sprak
wel aen seyde hy neem u gemak
mynheeren wat is ubelieven
waer meede kan ik u gerieven,
Niclaesje seyde, buurman k borst
byna van overgrooten dorst

DE WANDELINGE

derhalven ik na Coffy haeke
 die lyk ik denke wel sal smaeken;
 daer toe ik in myn weerde maets
 reykhalste seer na dese plaets:
 Ik kan u in dies sake helpe,
 Hervatte hy om dorst te stelpen
 is niets bequaemer dan dien drank
 ik nutte het al mijn leven lank
 En k' moet de deugd daer wel van weeten
 Ik die hier doctor werd geheeten,
 Ik speele hier voor Hypocraet
 een yder luysterd na mijn raedt.
 wy dagten dat hy met ons spotte
 maer sagen in der daet de potten,
 bewysen van aptequery
 gesteld daer in een plaets op sy
 en nog wat verder, wy vernamen
 de kistjes met Latynsche Namen:

NA DOMBURG

Op t eene stond Helleborum
 op t' andere het Cythricum.
 en tegens t' wand aenningen Zagen
 om door een mensche s' been te knaegen;
 den waerd seyde ons dat Instrument
 is aen de dorplui wel bekend
 daer gaet schier nooyt voorby een weeken
 waer in een boer geen been sal breeken.
 soo als de man dit had vertelt
 werd onse Coffy opgesteld
 En synde alle neergezeten
 ging men aen 't drinken & aen 't eeten.
 met sulk een moed dat in het kort
 de koffykanne leedig word.
 toen was het tyd te overleggen
 om eens voor al den weg te seggen.
 die men betreden soud voortaan.
 wy hebben ons niet lang beraen,

DE WANDELINGE

De stad van Domburg ons bekoorde
 t' was niet dan Domburg dat men hoorde
 na Domburg toe riep yder een,
 niet beter als na Domburg trêen.
 wy moeten ons na Domburg spoeden
 de waerdt scheen ons selfs aentemoeden.
 en goed tekeuren ons besluyt
 wy gingen dan de Herberg uyt
 belovende veel lof te spreken
 van onsen man, & hem tewreeken
 van alle drukt en droeve rouw
 het welk hem overkomen sou:
 Ja hy is weerd te syn gepreesen,
 in hem is Aesculaap verreesen
 die yder éen soo ras genas:
 Ja, hy besit het * fierberas
 veel beter dan de Don Quicotten [?]
 O wat voor kragt steekt in u Potten
 gy schranderen boeren Hipocraet
 geen beter Arts op weten gaet,

*kostelyke salve Dom quicot I Deel cap X

NA DOMBURG

dan gy, Ik wensch dat alle weeken
 geen boer alleen, syn been mag breeken,
 neen, neen, maer hondert in 't getal
 mag raken sulk een ongeval,
 op dat dies arme Patienten
 u souden dienen tot een rente.
 Maer laes dit is een slegten wensch
 en boer is evenwel een mensch
 ach slegte Dorpje soo dit hoopen
 vervult word gy sult dier bekoopen
 de Eere welk gy nu geniet
 mits gy sulk' dappre ridders siet
 O slegten wensch, soo duur verkreegen!
 maer laet ik vordere onse weegen
 En my begeven in myn Perk:
 wy kwaemen eerst temeleskerk
 alwaer de menschen of de boeren
 Een oogen op ons reste als loeren
 verbaest van Pykeniers te sien
 aen hen een goeden morgen bien,
 en Een versoekende teseggen
 waer dat de regte weegen leggen.

DE WANDELINGE

na aegte kerk, maar hun verstand
 weer rakende in den ouden trant
 voldeeden sy aen ons begeren
 schoon sy het lachen moesten weeren
 En k approbeere dit bestaen,
 want hadden sy het niet gedaen
 Helaes sy hadden moeten schroomen.
 Behouden t' Aegtekerk gekomen
 men weer de weegen ondersogt
 na Domburg onse laeste togt.
 En onderweege wy ontmoete
 een dikken boer dewelk ons groete
 ons seggende dat hy vast dagt
 dat walcheren reeds was verkragt,
 en door de Franschen ingenomen
 dat hy reeds seer begon te schroomen,
 en byna in een flaeuwte lag.
 wen hy van ver ons wapens sag
 dat onse Pekken hem veriaerden
 wy seyde' hem dat wy t Land bewaerde

NA DOMBURG

En dat wy gingen na de stad
 t' welk Domburg tot syn naeme had
 dat hy derhalven niets moest vreesen.
 De man heeft ons den weg geweesen,
 En wenscht ons alle goede reys
 En wy bedankte hem nae Eys.
 nu digte by de stad gekomen
 syn wy van nog een boer vernomen
 die op een wei ons tegensquam,
 dewelke ons voor meeters nam.
 het geen ons oorsaek gaf tot grynem,
 En kort daer op, men sag verschynen
 in stee gekome, een andere vent
 voor roeper in de stad bekend,
 die wy op sulck een wys vervaerde
 dat hij de stokken Hellebaerden
 noemde, & dat hy ons salle vier
 de naeme gaf van Helbaerdier
 Dies syn wy in de stad getreeden
 en syn daer ons eeten gaen besteeden
 En toen gaen kneeden op de kruyn,
 En in de laegte van den duyn

DE WANDELINGE

Aen strand en daer ons voeten wassen
 aen uren het redelijk quam te passe
 vermits op hen de vuyligheyt
 meest overal heel digte leijd
 En na het reyn'gen van ons voeten
 ging men de hoog duynen groeten,
 begevend' ons seer snel en ras
 nae d'herberg waer het eten was;
 want onse buyk begon te knaegen
 En ernstig na spys te vraegen
 "het eeten is nog niet bereyd
 Dit was het droevige bescheyt
 t' welk wy van de waerdinne kreegen,
 wy waren alle seer verlegen
 En onse mage g'heel verstoordt
 op t 'hooren van dit droevig woordt:
 men ging de boeren wat sien speelen,
 (op dat t' ons minder sou verveelen,
 is by de landlien braeff in gunst
 gelyk m' all'omme konden merken
 want koude, beek, aegt', meliskerken

NA DOMBURGH

ware' overal van boeren vol
 dewelke rolden met den bol.
 Ik sou hier Domburg wel beschryven
 wat dat de boeren daer bedryven
 het maeksel van stadhuys en kerk
 maer sekerlyk t' was onnut werk
 en nutteloozen tyd versleeten:
 Indien een mensch begeerd te weeten
 Den Oorspronk, Tytels van die stad
 wat vooregt, tytels sy besat
 van wie gestigt, haer eerste weesen,
 laet hy d'**arcadia** doorlezen,
 Een boek met welkers aerdigheyt
 gemengt is groote nuttigheyt
 En t werk ... den tyd komt reeds van eeten
 Ik ga na d'Herberg om te weeten
 oft eeten klaar is, k' set dienboek
 tot betere tyden aen een hoek;
 maer laes! Wy moeten nog wat wagten
 schoon wy van Hongersnood versmagten:
 maer siet, daer komt het op den dis
 k'loof dat het slae met krippen is.
 of t 'geen sy Carbonnade hieten

DE WANDELINGE

ons klaesje geeft sig aan het gieten
 van Oly en van bier azyn
 k' wensch wel een mijle ver tesyn
 van sulke Poespas, hy deed lopen
 geen mudje, maer geheele stoopen
 op onse kroppen van die drank
 k' vergeete het nooyt myn leven lank
 my dunk ik sie hem losse blaeren
 door dese vette zee doen vaeren
 de ganschelijke schotel rond
 en snellelyk in syne mond
 uyt vrees van druypen of van leeken
 dees vette schoteldoeken steeken
 Ik geef de slae sulck slegte naem
 om dat k' niet beter weet bequaem
 om na de eys se uyt te drukken;
 Nog sie ik hem geheele stukken
 van brood in Oly vet gemaekt
 inprommelen... Myn hert schier raekt
 en schiet op tipje van myn tonge
 als ik gedenke aan die Jongen,
 Ik laet het dan der halven staen,
 de schoone krippen moet er aen,

NA DOMBURG

Al hebbe ik lange moeten vasten
 k' sal nie myn maeg met vleis belasten,
 Het vlees is reedlijk na myn sin
 Ik t 'selve meer dan slae bemin.
 k' begaf my dan omvleis teeten
 de Peper was er niet vergeeten
 maer was er aen gelyk een korst,
 t 'welk oorsaek was van grooten dorst
 dewelke ons begon te quellen:
 De beste middel was tebellen
 om bier het welk men heeft verigt
 dus is den dorst geheel verligt:
 verfrist door dese goede dingen
 we konde ons voeten naeuw bedwingen
 om stil te staen na dat hetgelt
 voor eeten aen de vrouw getelt
 was, hebben wij weer voorgenomen
 om nog in sekere stad tekoomen
~~hoe~~ welk men Westcappelle noemd
 in oude tyden seerberoemdt
 en seer vermaerd, maer Laes! Syn luyster
 is nu in d'assen en heel duyster

DE WANDELINGE

Wy gingen danna dese stad
 Langs de aen ons geweese padt
 En onderwege wy ontmoete
 een landsman welk ons vriendlyk groete,
 En vragende na ons geboordt
 En welke stad men toebehoordt:
 Invlissing seyde een van ons alle
 is ons geboorte toegevalle:
 van vlissing! o wat is dat goed
 Hervatte hy, zyt nog gegroet
 tot vlissing, heb ik neef & magen;
 'k' versoeke als gy Een hoord vraegen
 na my hun naeste bloedverwant
 haer segt dat k' woone in dit land
 een half uur van Westcappelle;
 wilt die voornamentlyk vertellen.
 aen Hendrik Hollebrand, want hy
 voorwaer is van myn vrouwe sye
 myn eygevrouwe susturs broeder,
 vaerwel de Heer zy u behoeder
 wy seyden hem, dat wy syn been
 vervullen soudent, & hij ging heen:

NA DOMBURGH

daer over lacchende bevonden
 dat wy te westcappelle stonden
 terstond gevlogen na den dyk
 dewelke nergens syn gelyk,
 gevonden heeft, of ooyt sal vinden:
 zyt gy het die de stuure winden
 ent bruyschen uyt staet van de Zee
 zyt gy t dat land toe veilge ree
 en schutting dient; Ja dyk der dyken
 lere ons! Indien m' u sag beswyken
 het was met ons helaes gedaen
 maer k' wend myn Oogen hier van daen.
 wy moesten na een Herberg kyken
 want anders soudent wy beswyken
 van dorst, na dat men had gezogt
 na thee of eenige and're vogt
 omtrent een uur door al distraeten
 der stad, dewelke scheen verlaten
 is eyndelyk op zeker hoek
 geannueerd aen ons versoeck,

DE WANDELINGE

belovende ons thee te koken
 Co ging terwyl een pypje rooken:
 omtrent een half uur daernaer
 was onse Thee met suyker klaer
 En Nicolaes geeft zig aent schenken,
 En wy ons alle aan het drinken
 verheugdende ons door dien drank
 ons wapens lagen op een bank
 want onder t drinken onder 't eeten
 nooyt hadden wij deselv' vergeeten:
 Hier was een vent soo assurant
 dat hy de wapens uyt myn hand
 wou nemen, maer Helaes! myn kragten
 h̄ hem lastig vielen, en hem bragten.....
 maer stel u self geen eerbewyst
 myn Pen, een sot die zig pryst
 de ketel tee g'heel uytgedronken.
 deed onse gae lust weer ontvonken
 wy wilden weer op d' ouden trant
 gaen wandelen nae Soutelant

NA DOMBURG

van Westcappel een uur geleege
 wy gingen niet de kley'ge wegen
 betreedden, maer langs Zeekant heen
 vermaeklyk door de zandentreen
 Hier sagen wy de witte duynen
 die met hun hooggetopte kruynen
 (in 't welk t' konyn syn Jongen bergt)
 vertrotsten t' alpische gebergt
 aen d'andere sy, de silte baren,
 die dikwils menig mensch vervaeren
 door hun afgryselyk geluyd
 wanneer het uyt den noorden buyd,
 scheen ons – op hunne rug tenoden
 men sag geen bruynvis onweersbode.
 int' water tuymelen de meeuw
 met Jongen maekte hier heesch geschreeuw
 begeerig synde te verassen
 schardein of blicke~~n~~ op t 'welk sy passen
 dit schoon vermakelyk gesigt
 heeft onse reyse veel verligt

DE WANDELINGE

soo dat wy daer door ingenomen
 langs strand te Souteland gekomen,
 & gearriveerd syn eer men 't dogt
 dog in dit dorpje niets gekogt,
 om dat wy by ons Toveresse
 voornamen onse dorst te leschen
 dus weder met geweer belae
 heel moedig na dishoek gegaen,
 na baken, van het huys dishoeke;
 van daer de griekse Pel gaen soeken:
 Hier leggen w'onse wapens af
 veranderend 's in een herdersstaf
 & wierp malkaer met sand in d'oogen,
 t' geen Jaersma gantsch niet wou gedoogen
 tot reden brengende daer voor,
 dat iemand ligt syn oog verloor
 door sulk een slegt, onsinnig mallen,
 dat hy op yder een sou vallen
 die t' selve deed: door dese raed
 heeft hy ons g'houden van dit quaat.

NA DOMBURGH

Hier ben ik nu aen het verhaelen
 van t Leste en beste van ons' maelen
 een yder segge wat hij wil,
 Hier is de Cumeesche Sybil:
 Jan visschers vrouw, een vrouw der
 vrouwen
 bequaem om met een vorst te trouwen
 is selfs waerdinne van dit kluyt
 Is selfs besitster van dit huys.
 wy waren nog naeuw ingetreden
 of Co deed deese Harangue en reden
 aen visser die on wellekom
 „in 't huysje hier, Puyk der ouderdom
 „Eerwaerde Phoenix van demannen
 „die uyt de Weerelt zyt gebannen,
 „weet dat ik die hier voor u koom
 „der ridders ben het puyk & room,
 „soo wel als dese metgesellen:
 „Tot Beekerk hoorden wy vertellen
 „van uwen roem & sedigheyt
 „den helen aerdkloot rond verspreydt

DE WANDELINGE

„Den waerd die Aesculaep gelykte
 „En die het heele dorp verrykte
 „door syn presentie, welkers aerdt
 „met heusse deugden ging gepaerd;
 „verzekerd' ons dat gy besteede
 „u tyd alleen aen bedigheeden:
 „gepraemt dan door dit tafereel
 „het welk wy vinden int geheel
 „in u, syn wy met haest gekomen,
 „Hoewel het gansch niet sonder schroomen,
 „was, van u tegenwoordigheyt
 „te missen in dees Eensaemheyt
 „het is vandaeg een Jaer geleden
 „het welke wy geheel besteeden
 „aen t 'wandelen, op t'welk uvrouw
 „ons van haer brood wel geeven wou
 „wy sagen toen dese wonderwerken
 „het welk in ons t' gelove sterkte
 „van dat sy was een groote kol
 „de daeden welk sy in dit hol

NA DOMBURGH

„verigte, waren om tebeeven;
 „sy ging toen na de sterren streven
 „lyk Circe doende onse maen
 „te midden in haer lopen staen,
 „sy kon.... gy moet haer konsten kennen
 „Hoe dat sy door de lugt kan rennen
 „is niemand meer dan u bekend
 „gy zyt het alledaeg gewent:
 „op dat gy ons besluyt zoud' weeten
 „weet dat wy komen om te eeten
 „Wat dat er in u spinde is
 „kom brengt het alles op den dis
 „wy sullen t' rykelyk betaelen
 Jan Visscher ging toen Paesbrood halen
 En quam daer mede voor den dag
 Met boter die erwel uyt sag,
 En schonk ons bier met volle Glaesen
 en vroeg of de Comyne kaesen
 dewelke hy in syn spinde had,
 ons niet bekoorde, maer wij sat.

DE WANDELINGE

van eeten vielen op de kanne
om s'in het kort te overmannen,
het welk wy deden, want voor vier
baet ganschelyk niet een kanne bier
wy hadden evenwel geen klaegen
de self' voldeed aen ons magen
Hier onder 't drinken; groote vaer
seyd Co boudrie Hoe meenig Jaer
hebt gy al op de aerd gebleeven!
wel kinders seyd hy gansch myn leven,
tot desen dag, is vijfmael thien
en vier mael vyve boven dien:
wel vader seyd een aer ik wensche
dat (schoon t' geheugen van een mensche,
seg tot sulk ouderdom niet strekt)
gy hondert veertig Jaer berekt,
eer dat de doot u in sal haelen.
En na dit wenschen was betaelen.
het beste middel om te gaen
t' was met den dag byna gedaen

NA DOMBURGH

derhalven moesten wy ons spoeden
Indien wy t Poortgelt wilden hoeden:
wy hebben dan wat aangeset,
En seer verhaestende ons tred
ten agten in de stad gekomen
En onse reyse een eynd genomen
gelukkig soo ik myne tyd
op dese wyse altyd verslyt!

Gelukkiger soo ik de Jaren
dewelk den Hemel my wilt spaeren
doorbrenge in de gemeensaemheyd
van u* in welk mijn liefde leyd:
O ommegang vol soetigheden!
O vriendschap vol genegentheden!
bewysen van een gunstig hert!
versagting van geleede smert
vergeefs is 't dat k u uyt wil drukken:
gy kond myn droevig hert verrukken,

* cammaraeds

WANDELING NA DOMBURG

voor u gedagtenis alleen.
aan u sal ik myn vlyt besteen,
En schoon men dese slegte veersen
toewees de Sophocleesche leersen
nooyt sal de trotste hovaerdigheyt
myn hert innemen, maer bereyd
syn, d'eer daer van u op te dragen
en u beminnen al myn daegen
& altyd sal myn singgodin
uytbrommen myne trouwe min
ach mogt myn hoop & myn verlangen
een blyde uytkomst haest erlangen

dixi

finis

Bron:

MIDDELBURG ZB KLUIS, Handschrift 4786:

Een reyse of wandeling door het land na Domburg: in nederdeuytsche rym / door Jan Guepin Jacobz. (1734)

Scans online beschikbaar:

https://www.zeeuwsarchief.nl/mais/ajax_proxy.php?mivast=239&mizig=210&miadt=239&miaet=185&micode=KZGW&minr=20389755&milang=nl&misort=last_mod%7Cdesc&miviw=viewer2